

nguyenthi leyen
May 2 at 9:30 PM

Thanh Tran
2 Tháng 5 lúc 13:11

NỘI KẾT TÌNH THÂN NHƯ TRÀNG CHUỐI

Khoảng cuối thời chiến tranh hai (1939-1945) - vào năm 1944 - tôi bắt đầu nhập ngũ. Mẹ tôi rất đỗi lo lắng và có lòng kính mến Đức Mẹ MARIA cách đức biết. Mẹ tôi buồn tẻ, Mẹ quy tụ cả gia đình và cùng nhau làm chung trồng chuối ở Tân Côi.

Trước ngày lên nhập ngũ, Mẹ gọi riêng tôi và nói:

- "Con biết Mẹ thương con chừng nào! Do đó, con đoán biết lòng Mẹ lo lắng ra sao, trong thời gian con vắng nhà đi thi hành nghĩa vụ quân sự. Mẹ sẵn lòng xin Đức Mẹ MARIA gìn giữ con cách riêng. Xin Đức Mẹ phù hộ cho con trở về an lành mạnh khỏe. Mẹ trao cho con trồng chuối ở Tân Côi này và xin con hứa với Mẹ là sẽ làm hết mọi ngày, mọi ngày, không bao giờ quên. Nhờ thế, Mẹ con ta sẽ hiệp nhất trong cùng lòng của Mẹ và Đức Mẹ MARIA chắc chắn sẽ thương yêu như mẹ tôi Mẹ con ta cầu xin."

Đĩ nhiên tôi hứa sẽ như lòng Mẹ dặn và sẽ "cố gắng" thi hành điều Mẹ chờ đợi.

Tôi nhận nhiệm vụ hai chức "cố gắng", bởi vì cuộc sống quân ngũ với kỷ luật sắt đá, với những cuộc hành quân liên miên, trong một thời kỳ giao tranh chiến tranh, hẳn tôi đâu có đủ dảnh làm y như lòng Mẹ dặn!

Và thời kỳ là như vậy. Chẳng ngày nào có phiên trước, hoặc giờ đêm khuya vắng hay giờ ăn cơm nháo đặng ban ngày, lúc đó tôi mới có thời giờ để làm nhiệm vụ trồng chuối ở Tân Côi, thời kỳ này lòng tôi cam kết với Mẹ hứa.

Rồi thời chiến tranh hai sắp đến hồi kết thúc. Những ngày trước đó không lâu, tôi bắt đầu làm tù binh và bắt đầu vào trại tù do quân đội Anh kiểm soát bên nước Hòa Lan.

Như mọi tù binh khác, tôi bắt đầu kiếm quần áo và đồ dùng. Một viên hầu sĩ quan người Anh có nhiệm vụ kiểm soát nội bộ tôi và đồ đạc của tôi. Khi sờ tay vào túi áo tôi, anh rút ra trồng chuối. Anh gọi cao lên và chăm chú nhìn trồng chuối một lúc, xong, anh thân mật hỏi tôi:

- "Anh là tín hữu Công Giáo phải không?"

Tôi gật đầu thừa nhận.

Anh ta vui vẻ nói:

- "Tôi cũng vậy! Tôi là người Công Giáo!"

Vừa nói anh vừa sờ tay vào túi áo của anh và rút ra trồng chuối ở Tân Côi.

Viên h sĩ quan Anh t i c i, ti p t c cu c th m v n:

- "Anh có th ng xuyên l n h t không?"

Tôi tr i:

- "Tôi c g ng h t s c, khi nào có th , đ c bi t là trong các phiên tr c. Đó là kho ng th i gian yên tĩnh thu n ti n nh t, và th ng th ng, tôi l n tr n tràng chu i Mân Côi."

Anh ta sung s ng ti p i tôi:

- "Tôi cũng th ng làm y nh anh v y!"

K t giây phút đó, chúng tôi tr thành hai ng i b n. H sĩ quan Anh c x r t t v i tôi, m t tù binh Đ c. Đôi lúc anh t c m tình đ c bi t v i tôi, và n u tôi c n gì, anh s n sàng ra tay giúp đ . Do đó, trong hai tháng tù đày, tôi không b h nh c và cay c c bao nhiêu.

Khi cu c th chí n th t s ch m d t và khi chúng tôi đ c trao tr t do, ng i b n h sĩ quan Anh tìm đ n v i tôi. Tr c khi chia tay t giã nhau, anh đ a cho tôi tràng chu i c a anh và xin tôi đ i tràng chu i c a tôi cho anh. Tôi vui v ch p thu n. Chúng tôi cùng nhau th h a là ng i này s nh c u nguy n cho ng i kia.

Và đó là đ i u tôi v n làm, k t giây phút chia tay vào m t bu i sáng năm 1945 đó.

Qu th t, tràng chu i Mân Côi có s c thiêng nhi m m u n i k t hai k thù, nh có cùng tâm tình kính m n dâng lên M Hi n MARIA Chí Thánh.

Ch ng t c a quân nhân Đ c thu c bang Bavière (Nam Đ c).

(Albert Pflieger, "FIORETTI DE LA VIERGE MARIE", Mambre Editeur-Diffuseur, 1992, trang 113-114)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguy t

(RV 22/08/2009) N I K T TÌNH THÂN NH TRÀNG CHU I

Kho ng cu i th chí n th hai (1939-1945) - vào năm ...